

Taikos Konferenciją Teks Atidėti

MOLOTOVAS DARO KLIŪTIS, STATO NAUJUS REIKALAVIMUS

Byrnes pareiškė Molotovui, kad atsakomybė už taikos konferencijos ardymą krinta rusams

PARYŽIUS, liepos 7 d. — Niekad nebuvo tokiu smarkiu susikirtimų keturių ministerių konferencijoj, kaip šiandien, praneša korespondentai. Keturias valandas ėjo ginčai, bet nepavyko susitarti dėl nutarties taikos konferencijos.

Šiandien atrodo, jog visą Europos taikos konferenciją teks atidėti. Sovietų ministras Molotovas, kuris statė visą eilę reikalavimų 21 valstybės taikos konferencijai, ir kurie buvo patenkinti, šiandien išskėlė naujų.

Sekretorius Byrnes, išklaušęs Molotovo paskutinius reikalavimus, pareiškė, kad visa atsakomybė už taikos konferencijos ardymą kris ant sovietų valdžios, kuri visą laiką kliudo jos sušaukimą.

Vakar dienos pasitarimuose panašius pareiškimus padarė britų užsienio reikalų ministras. Bevin priminė Molotovui, kad prieš porą dienų jis pasižadėjęs šaukti konferenciją, tuo tarpu Molotovas dabar stato naujus reikalavimus.

Sekretorius Byrnes buvo iškviestas Paryžiu gen. Clay ir kitus Amerikos pareigūnus. Jis

norėjo pradėti pasitarimus Vokietijos reikalais, bet Molotovas tada atsiskaitė. Kai Byrnes išsiuntė Clay į Vokietiją, šiandien Molotovas sutiko tartis dėl vokiečių taikos reikalų.

Keturi ministrai susitiks pirmadienio ryte, bet nė vienas nemano, kad jiems pavyktų susitarti. Niekad nuomonių skirtumai nebuvo toki dideli.

Maskvos susitarimas reikalauja, kad Kinija būtų kvietėjų tarpe. Kinijos valdžia savo teise gina ir nori būti pasaulio taikos organizatorių tarpe, tuo tarpu Molotovas nesilaiko Maskvos nutarimo. Jis prisipyręs reikalauja, kad konferenciją kvieštų tik keturios valstybės.

Amerikos, britų ir prancūzų ministrai sako, kad Europos taikos konferencija pati nustatys posėdžiavimo ir nutarimų tvarką, tuo tarpu Molotovas nori dabar nustatyti šią tvarką. Sovietų atstovas žino, kad 21 valstybės tarpe jis turės tik keturis balsus: ten jis ir vėto teisės neturės, tuo tarpu keturių ministerių posėdyje jis gali primesti savo valią.

MEKSIKOS RINKIMŲ REZULTATAI BUS ŽINOMI TIK KETVIRTADIENI

Italai nepatenkinti sąjungininkų nutarimu sutarptautinti Triesto uostą, protestuoja

MEKSIKA. sostinė, liepos 7 d. — Meksikos kariuomenė, ginkluota šautuvais ir kulksvais, šiandien saugo balsavimo centrą, kuriuose apie trys milijonai piliečių atiduos savo balsus.

Apskaičiuojama, kad rinkimų rezultatai bus žinomi tik ketvirtadienį, nes Meksikos sistema balsams skaičiuoti yra lėta.

Stipriausiu kandidatu yra Miguel Aleman, buvęs vidaus reikalų ministras; antroji vietoj stovi Ezequiel Padilla.

RINKS DALĮ SENATO IR ATSTOVŲ RŪMŲ

Meksikiečiai šiandien renka ne tikat būsimą prezidentą, bet 147 atstovus ir 58 senatorius. Atstovai išrenkami trims metams, o senatoriai — šešiams.

Pastebėta, kad ši kartą prieš rinkimus neįvyko smarkių susirėmimų. Kai buvo renkamas dabartinis prezidentas, tai gyvybės neteko apie šimtas žmonių.

Iš provincijos ateina pranešimai sako, kad keliose vietose įvyko kruvinių susirėmimų.

Italai nepatenkinti dėl Triesto

ROMA, Italija, liep. 7 d. — Keli šimtai jaunuolių šiandien akmenimis ir medžio gabalais apmėtė sąjungininkų karo automobilius Triesto mieste.

O pačioje Romoj buvo suaruštos kelios protesto demonstracijos prieš nutarimą sutarptautinti Triesto uostą.

Italijos policija ir karabinieriai išvaikė demonstrantus. Romoj demonstrantai išdaužė sąjungininkų pastatytus trafikų ženklus.

Neleidžia lankyti stovyklų

BERLYNAS, Vokietija, liep. 7 d. — Sovietų gen. Kolisoniko Amerikos korespondentams Weimare pareiškė, kad jokios „geležinės uždangos“ nėra sovietų zonoj, jie gali pamatyti, ką tikrai panorės.

Kai amerikiečiai paprašė parodyti 3 mylių atstumoje esančią stovyklą, tai sovietų generolas atsakė.

Visą laiką laikraštinius sekė sovietų karo vadovybės pristatyti karininkai.

RUSAI ATĖMĖ IŠ AUSTRŲ 75% VISŲ DIRBTUVIŲ IR PRAMONĖS CENTRŲ

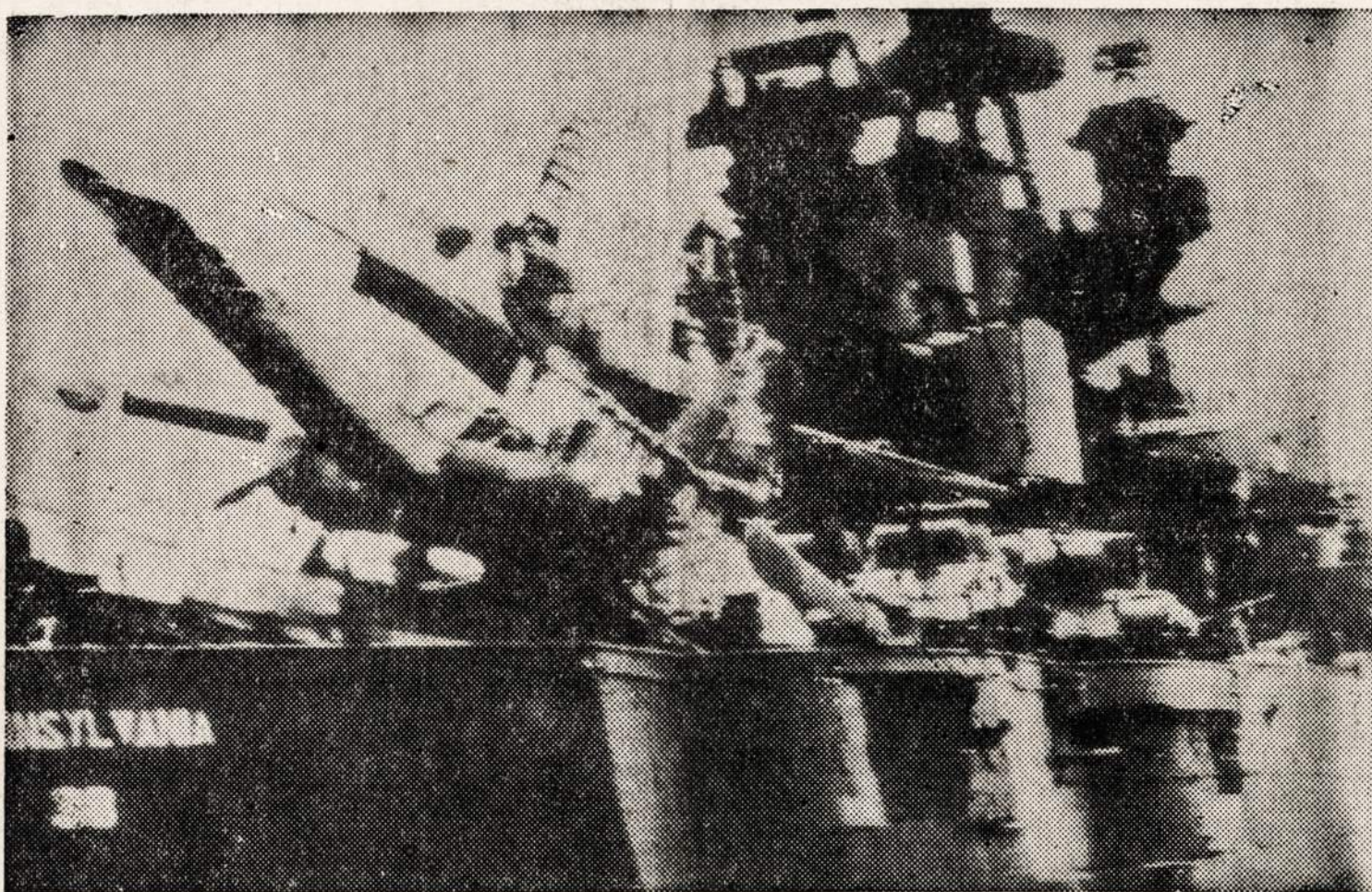
Okupacinė sovietų valdžia visai nesitarė su sąjungininkais, nors tai buvo jų pareiga

VIENA, Austrija, liep. 7. — Okupacinė sovietų vadovybė vakar paskelbė, kad ji pasisavino vokiečiams priklausiusius austrų pramonės centrų.

Sovietų generolai tvirtina, kad austrų dirbtuvės ir pramonės centrai priklauso jiems, nes įeina į sovietų reparacijų sąskaitą.

Austrijos ministerių kabinetas, pasibaisėjęs tokiu nutarimu, sušaukė specialų ministrų posėdį.

Atominės bombos padaras

Stebėjimo lėktuvai ant U. S. S. Pennsylvania buvo gerokai apdaužyti, kai eksplodavo atominė bomba.

Prancūzai užmušė Siamo karalių

WASHINGTON, D. C., liepos 7 d. — J. Valstybių karo atstovai turi pakankamai įrodymų, jog jauną Siamo karalių užmušė slapsti prancūzų agentai, pareiškė laikraštiniškas Drew Pearson.

Prancūzai norėjo įsiveržti į Siamą, bet jaunas karalius atakliai priešinosi šioms prancūzų užgaidoms.

Tardymo metu išaiškinta, kad tikrai prancūzai suruošė pasikėsinimą.

Komunistai užmušė septynis graikus

ATENAI, Graikija, liep. 7 d. — Valdžia pranešė parlamentui, kad 150 gerai ginkluotų komunistų Kilkis srityje užpuolė vieną graikų kariuomenės kuopą ir užmušė 7 karius.

Polimas prasidėjo paprasta moterų ir vaikų demonstracija, o pasibaigė ginkluotu užpuolimu.

Ginkluoti valdžios daliniai persekioja į Makedonijos kalnus išbėgusius užpuolikus.

—Valstybės departamentas sustabdė J. Valstybių traktorių išvežimą Rusijon. Norima pirma išaiškinti, ar tikrai rusai pardavinėja traktorius Argentinai.

SENATAS ŠIANDIEN TĖS GINČUS KAINŲ KONTROLĖS ĮSTATYMU

Agrikultūros sekretorius skrenda Kubon, kur tikisi pasirašyti naują cukraus sutartį

WASHINGTON, D. C., liep. 7 d. — Senatas rytoj ryte rengiasi tęsti ginčus dėl naujo įstatymo projekto kainoms tvarkyti.

Iš visų valstybių eina tūkstančiai telegramų, kuriose protestuojama prieš kylančias kainas. Gyventojai turėjo galimybės įsigyti daugiau mėsos, bet kainos smarkiai pakilo.

Tvirtinama, kad ir šią savaitę bus daugiau mėsos, bet teks mokėti dar daugiau už kiekvieną svarą.

NORI SUSITARTI SU KUBA DĖL CUKRAUS

Agrikultūros sekretorius Clinton Anderson šiomis dienomis išskris į Kubą naujai cukraus sutartiai aptarti, paskelbė departamentas.

Tvirtinama, kad sekretorius negalės daryti galutinų nutarimų, nes kainų kontrolės likimas labai neaiškus.

Turima vilties, jog bus įvesta kai kurių maisto produktų kontrolė, bet kol įstatymas nepriimtas ir nepasirašytas, tai nieko konkretaus nežinoma.

SUSIDOMĖJO ATSTOVO MAY OPERACIJOMS

Kongreso sluoksniui susidomėjo demokratų atstovo Andrew J. May karo metu darytomis piniginėmis transakcijomis.

Atsakomingi kariškiai pareiškė, kad jis kelis kartus daręs spaudimą, patardamas pasirašyti kontraktus su tam tikromis firmomis.

Vakar paaiškėjo, kad jis gavo čekius iš kelių stambių bendrovių. Tuo tarpu pats May tvirtina, kad nieko nusikalstamo tuose čekiuose nėra, tai buvusios legalios operacijos.

ŽUVO ATOMINĖS BOMBOS BANDYMO FILMAS

Laivyno departamentas paskelbė, kad žuvo 1,275 pėdų ilgio filmas, kuriame buvo nufilmuoti Bikini vandenys daryti bandymai.

Paskirta speciali kariškių komisija, kuri išnagrinės visas keisto prapūlimo aplinkybes.

ISVIETINTIEJI BALSAVO APIE GRĮŽIMĄ Į SAVO KRASTUS

Visi nori grįžti namo, bet nė vienas nenori važiuoti į rusų armijos okupuotas sritis

(„Naujienų“ korespondento pranešimas iš Vokietijos)

Išvietintieji jau kelis kartus turėjo užpildyti klausimų lapus-ankietas. Be visų kitų klausimų, tekdavo atsakyti dar ir į šiuos klausimus: kodėl nenori grįžti į savo tėvynę ir, jei nenori grįžti, tai kur norėtų išvykti? Visi atsakydavo, kad nori grįžti, bet grįžti į laisvas ir nepriklausomas savo valstybes; priešingu atveju, pageidautavo vykti į USA ir net į negusio Abisiniją, tik ne į okupuotus savo kraštus. Šitokias ankietas išvietintieji turėdavo pasirašyti.

Dabar, gegužės 12 d., visose zonose, išskyrus rusų zoną, visi išvietintieji turėjo balsuoti ir raštu atsakyti į tris klausimus: 1) kurios valstybės pilietis esi; 2) ar nori grįžti savo tėvynėn ir, jei nori ar nenori grįžti, privalai parašyti: „taip“ arba „ne“; parašęs „ne“, buvo prašomas atsakyti į trečią klausimą, — 3) kodėl nenori grįžti, t.y., reikėjo nurodyti priežastis, kodėl nenori grįžti. Balsavimo kortelės nereikėjo pasirašyti, taigi kiekvienas galėjo visai laisvai ir nevaržomai pasisakyti.

VisŲ TAUTŲ ATSTOVAI SKAITĖ BALSUS

Balsavimas vyko pagal visas balsavimo taisykles. Kiekvienas gaudavo kortelę su pažymėjais klausimais ir gaudavo atskirą vietą atsakymui į duotus klausimus netrukdomai parašyti.

Su užpildyta kortele ir su DP liūdymu rankose balsuotojas žengė į atskirą kambarį, kur komisijos akivaizdoje turėjo du kantu sulenką balsavimo kortelę pats savo rankomis įvesti į užkaltą ir užantspauduatą balsavimo dėžę.

Komisijos pirmininkas, oficialus UNRROS pareigūnas, stropiai žiūrėjo, kad balsuotojo DP liūdimo kampas būtų nukirptas, kad tas pats asmuo negalėtų balsuoti antrą kartą.

Balsavimo komisijoj kiekviena tautybė turėjo savo žmogų, kurs dalyvavo balsų skaičiavime ir išlaikė visišką besaliskumą ir balsavimo oficialumą. Balsavimas buvo slaptas, visuotinis, laisvas ir demokratiškas.

NENORI BŪTI RUSŲ VERGAIS

Mano gyvenamosios apylinkės Baltiečiai, Balkanų valstybių žmonės, be jokių išimčių visi, kaip vienas, į antrąjį klausimą atsakė „ne“. Į trečią klausimą įvairiai atsakyta, bet dominavo politiniai motyvai: tų kraštų okupacijos, teroro, smurto ir panašūs motyvai.

Vienas lietuvis, kurį vokiečiai išvežė į priverstinus darbus Vokietijon, parašė: tris metus buvau vokiečių nacių vergu, tos vergijos man užteko, nenoriu jos tęsti Rusijoj.

Kitas rašo: man matant, išvežė į Rusiją mano 60 metų amžiaus tėvą. Trečias, trumpai suminėjęs politinius motyvus, rašo: — nenoriu pats save pamerkti mirčiai; nenoriu, kad iš manęs pasityciotų ir moraliai ir fiziniai kankintų. Tokius atsakymus surašė paprasčioji žmonės, kuriems tas mintis piktai, bet pateko į kalėjimą.

Vėliausios Naujienos

— Stalinas įteikė Turkijai reikalavimą 60 dienų laikotarpyje leisti sovietų karo laivams naudotis turkų kontroliuojamais vandinimis, sako Drew Pearson.

— 1917 Chicagoj mirusią vienuolę Cabrini popiežius vakar pakėlė į šventuosius.

— Premjeras Gasperi vakar pareiškė vilčių šiomis dienomis sudaryti naują Italijos ministerių kabineta.

— Šanchajų Kinijos policininkas nušovė J. Valstybių karivį.

— Vakar Meksikoj nušautas vienas rinkimų pareigūnas, pas jį rasti keli liūdžimai, leidžiant balsuoti neteislingai.

LAIŠKAS IŠ VOKIETIJOS

(Šį laišką nuo savo giminių gavo p. Charles Palekaitis, kuris gyvena Terre Haute, Ind.)

Stuttgart, 15.6.46
Brangus dėdka!

Sveikinu Jus kartu ir Prancišką ir linkime daug laimės gyvenime. Mūsų širdys kupinos džiaugsmo, kad Jūs dar gyvas ir sveikas esate ir norisi išbūti Jūsų nuo darbo pailsusius rankes ir padėkoti už parašytą laiškelį, kurį skaitydami su sesute iš džiaugsmo asarojom. Šiandien pasaulyje esate tik Jūs mūsų širdžiai brangiausi žmonės, su kuriais mes turim galimybes pasiguosti savo nelaimingo gyvenimo varguose.

Nuosirdžiai užuojautą siunčiame dėl mirties dėdės Dominiko. Labai skaudu ir liūdna, kad ta žiaurioji mirtis plėšia iš mūsų tarpom brangiausius žmones, bet mes žmonės esame to paties likimo laukiami ir jo jau nei auko nei asaromis neišvaduosim. Tik galim palinkėti amžino poilsio mirusiųjų karalystėje, bet Jūs dėdka esate tuo atveju už mus laimingesnis, nes Jūs palaidojot mirusį brolių, bet mes palaidojom gyvą savo mamytę, gyvą brolius ir seseris. Labai skaudu (dar ir dabar mano asara krinta ant šito laiško). Rusija — tai gyvų žmonių kapinės! Pasaulis neturi dėl to tylėti, nes gyvus žmones prikelti dar galima, bet jei Amerikos visuomenė nesusipras ir nebaigs streikų kvailybės šiuo pavojingu laiku, gali pasaulis atsidurti raudonojo teroro kruvinoose nakuose. Šventai tikėdėdėdka, kad ten nėra joks komunizmas, kurį komunistai skelbia savo nuostatais, bet ten yra žiaurioji tirionija, kur žmogui ne tik laisvą pakalbėti, bet ir kitaip pagalti draudžiama, negu kad jie nurodo. Aš pats taip pat be nusikaltimo buvau sklepe apie mėsosj laiko kalinamas politiniai sumetimais.

Atleiskite už tokį ilgą neatrąšymą. Priežastis buvo ta: lietuviskai rašyti laiška per vokiečių paštą grįžo atgal, angliskai nemokam, o vertėjų sunku prisipašyti, nes jie visada užimti kitais darbais. Teko tada susieškoti geraširdžio amerikono kario, kuris per didelį prašymą sutiko-persiuoti, dėl to ir sutrukom.

Kaip klausėte apie mūsų šeimą, tai turim su raudančia širdim pasakyti, kad jie likosi po žiauriųjų letena ir mes jokių žinių apie juos neturime. Kuo neplystančia iš skausmo širdimi buvome priversti palikti brangiausių mamytę ir kitą giminingę ir vykti į pragarišką Vokietiją, kur reikėjo bijoti ne tik nacių, bet ir piktybių lėktuvų, nors kaip bombos krisdavo toliau nuo mūsų tai mums patikdavo nes žinojom, kad tik tuo būdu būsim greičiau išvaduoti. Mes visą laiką visi galvojome apie pabėgimą pas amerikiečius, bet ta laime šiandien džiaugiamės ne visa mūsų gerai sugyvenusi šeimynėlė, bet tik dviese su sesute. Su mumis kartu atbėgo ir gyvena mūsų mamytės auginta mergaitė Žasinaite Aleksandra. Ją globojame mes. Jos tėvai mirę, o sesuo 14 metų liko Lietuvoje. Brolis Kazimieras keliauo kartu su mumis, bet dar Lietuvoje nelaimingai persikyrėme. Jis su dviračiu pavažiavo kita kryptimi su reikalais pas pažįstamą žmogų ir iš ten negrįžo. Mes jo ieškoti nebegalėjome, nes netoliese pradėjo smarkiai šaudyti, turėjome bėgti tolyn. Ar jis liko gyvas ar žuvo, mums nežinoma.

Dabar gyvename visi trys viename mažame ir prastame kambarėlyje ir dirbame tik savo stovyklos reikaluose. Pas vokiečius dirbti nebeuorime, jie mums jau įkyrėjo per okupacijos metus, be to, labai blogai užmoka. Silpnai pavalgę ir sunkiai dirbdamas negali užsidirbti nei ant maisto. Rukalai ir mai-

tas pas mus brangesni už aukš. Mus maitina geroji UNRRA, bet dabar mažokai bėgauname. Iš Amerikos lietuvių gavome rūbų, už ką visi lietuviai esame dėkingi už nuosirdžią paramą. Tiesa, dėdka, Jūs rašėte, kad Juozas randasi Vokietijoje. Mums tai labai įdomu ir mes prašome prisųsti jo adresą. Mums labai būtų malonu ir įdomu su juo pasimatyti. Kai rašysit jam laiška, prašome įduoti jam iš mūsų širdingų linkėjimų ir dar prašome duoti jam mūsų adresą, gal būt, jis galėtų mus aplankyti, jis būtų mums malonus svečias. Norėtumėme parašyti dėdei Jonui bei jo dukrai Basei ir Emilijai Dagienei (jei dar gyva), bet neturim jų adresų. Brangus dėdka, jei jums nesudarys sunkumų, prašome jų adresus, ir perduoti jiems linkėjimų. Kai kurie lietuviai gavo iš giminių afidevitus ir išvažiuoja į Ameriką. Norėtumėme ir mes, dėdka, prašyti Jūsų tos malonės, bet mes jaučiame, kad nieko gero Jums nesam padarę, todėl negalim išdrįsti prašyti tokių didelių išlaidų ir vargo, nors mūsų širdys trokšta su Jumis susitikti, o svarbiausia pabėgti iš Europos. Mes bijome, kad kilę nauji neramumai gali mus nušluoti nuo žemės paviršiaus. Noriu perspėti, kad į Lietuvą laišku vėčiau nerašytumėt, nes bolševikai tokius žmones, kurie susirašo su užsienieciais, labai persekioja, — kartais net uždaro į kalėjimą ir tardo, klausdami, "ką tau liepė pranešti apie rusus" ir panašiai. Mes esame perkelti į kitą vietą, todėl laiška prašome siųsti tuo adresu.

Su Dievu likite sveikas, o mes liekame belaukia laiškelio.

Mėsinėse Mažai Mėsos

Šeštadienį, liepos 6-tą, jau sukako savaitė kai buvo nuimta kainų kontrolė valgomiesiems daiktams. Mėsinėse betgi tą dieną buvo mažai mėsos.

Dalykas toks, kad patys bučeriai dėlės su pirmu mėsos kostumeriams. Mat, per kalbamą savaitę stokjarduose gyvuliams mokėta brangiau. Urmiams bilos pakilo, o tai reiškė, kad bilos turėjo būti didesnės ir mėsinėms krautuviams ir jų kostumeriams šeiminiškėms.

Bučeriai nepatinka aukštos kainos, kaip jos nepatinka šeiminiškėms, todėl, sako, bučerišė ir buvę mažai mėsos. Daugelis laukia, kad nauja kainų kontrolė sugrąžintų žemesnį kainų lygį.

CHESTER (ALEXANDER) KNISKA

Staigiai mirė automobilio nelaimėj

Mirė liepos 5 d. 6.45 val. iš ryto, 1946 m., sulaukęs 21 metų amžiaus. Gimė Chicago, Ill. Paliko nuliūdę motina Viktorija po tėvais Bandžiute ir tėvas Viktoras, sesuo Mae ir jos vyras William Burneikas ir jo dukterė Viktorija; dėdė William Bandžius ir jo moteris Doris, teta Agota Sakalauskienė ir jos šeima (Connecticut) ir daug kitų giminių, draugų ir pažįstamų. Kūnas pasarvotas namuose 508 W. 81st Place.

Laidotuvis įvyks antradienį, liepos 9 d. 8.30 val. rytu iš namų į šv. Juozapo parapijos bažnyčią, o po gedulinę pamaldų bus nulydėtas į šv. Kazimiero kapines.

Visi a. a. Chester (Alexander) Knisko gimines, draugai ir pažįstami nuosirdžiai kviečiami dalyvauti laidotuviuose ir suteikti jam paskutinę patarnavimą ir atsisveikinimą. Nuliūdę heka:

Motina, Tėvas, Sesuo ir kitos giminės
Laidotuvių direktorius L. Bokauskas, tel. Pullman 9661

Garsinkitės 'N-nose'

STEPONAS NARKIS APRAŠO "N-Ų" SKAITYTOJUS

ANASTAZIJA GAIRIS

Anastazija Gairis, 4337 So. Spaulding Ave., jau tulas laiška kaip įsigijo savo namą. Ji iki šiolai gyvena kooperatyvui ir tvarkė namą su savo sūnum Joe, dukterija ir žentu.

Dabar sugrįžo iš U.S. Army sūnus Antanas ir apsigyveno kartu.

AUGENIJA BADAUKIENĖ

Augenija Badaukienė per ilgus metus darė sekmingą biznį Brighton Parke. Dabar apsigyveno Bridgeporte ties numeriu 3148 So. Lowe Ave.

Ji yra gabi virėja ir gera namų šeimininkė.

ONA IR ANUPRAS PLUKAI

Ona ir Anupras Plukai jau tulas laikas kaip permainė savo gyvenimo vietą.

Dabar jie gyvena ties numeriu 7321 So. Perry Ave. Jie yra geri naujieniečiai ir gerbia lietuvybę.

ANNA IR BILL PUTRIMAI

Anna ir Bill Putrimas gražiai gyvena savo nuosaviame name 4450 So. Rockwell St. Bill ir Anna yra veiklūs organizacijų ir klubų nariai. Bill Putrimas yra Uteniškių Klubu pirmininkas ir Piliečių Klubu finansų raštininkas.

Jie augina dukterį Jean, kuri yra gabi akordionistė ir dalyvauja viešuosie parengimuose kaip aktorė.

ANNA IR KLEM KLIMAI

Anna ir Klem Klimai, senji Brighton Parko biznieriai, jau tulas laikas kaip persikėlė į

Marquette Parką ties numeriu 2445 W. 71st St.

Kaip gabi biznieriai, jie čia varo stebėtinai gerą aludės biznį. Je, šie draugai, moka biznį daryti kokioj aplinkėj jie yra.

SIEMS NAUJINIETIAMS
ACIU

Šiomis dienomis dariau biznį su Mr. ir Mrs. Maruškais, 2518 W. 64th St., Mr. ir Mrs. Shimkai, 4222 So. Richmond St., Mr. ir Mrs. Povilaičiai, 3025 W. 38th St., Mr. ir Mrs. Mažeikais, 3243 N. Narragansett, John ir Marijona Balniais, 2910 W. 40th St., Paulina Norkus, 5353 So. Christiana, Ralph Evans, 2519 W. 43rd St., Mr. ir Mrs. Budriai, 4940 S. Tripp Ave., Mr. ir Mrs. Raila, 7034 So. Washtenaw Ave., Chas. Kazlauskais, 4528 So. Spaulding Ave., Petru Augustinu, 656 W. 35th St., Mr. ir Mrs. Palakais, 2501 W. 46th St., Eleanor Jakubka, 4532 So. California Ave., Mr. ir Mrs. Gajauskai, 3940 So. Campbell Ave., Leon Zuba, 6336 So. Keating Ave., P. Alšauku, 3145 W. 40th Place.

Turiu dar daug, apie kurios parašysiu vėliau. Šį kartą viskas.

— Steponas Narkis,

4353 So. Talman Ave.,
Telefonas VIRginia 1279.

Oak Lawn Miestely

Trūksta Vandens

Oak Lawn miestelio šulinai baigia išdžiūti. Miestelio gyventojai (jų priskaitoma 5,740) kreipėsi į Chicago prašymu duotulais laikas kaip persikėlė į

ti jiems savo vandens.

4 Metų Mirties Sukaktuvės

ANTANAS TEBELSKIS

Persiskyrė su šiuo pasauliu liepos 8 d. 1942 m., gimęs Lietuvoje: Rokiskio apskr., Panemunėlio parap., Užsienio kaime.

Jau prasiklo 4 metai, kaip negaltingoji mirtis išplėšė iš mūsų tarpo mylimiausį ir brangiausį vyrą ir tėvelį ir paliko mūsų širdyse neužgydomas žaizdas.

Niekad nepamiršime jo, sodinsime gėles ir laistysime jo kapą galtingomis asaromis. Mes visados melisimės už jo sielą ir užprasime gedulingas šv. Misias Nekalto Prasidėjimo Paneles sv. parapijos bažnyčioje liepos 10 d. 1946 m. Pirmos mišios bus 7-tą valandą, o antros 8-tą val. rytu su Ekzekvijomis.

Kviečiame gimines, draugus ir pažįstamus atsilankyti į pamaldas ir kartu su šeimyna pasimelsti už jo sielą, o paskui į namus po numeriu 4018 S. Rockwell St. Nuliūdę:

MOTERIS ANASTAZIJA, SŪNUS ANTONAS IR JO SEIMYNA, DUKTĖ ANASTAZIJA IR JOS SEIMYNA, DUKTĖ AKVILINA IR JOS VYRAS.

DEL INFORMACIJŲ KAS LING PALAIDUJIMO ANTRO PASAULINIO KARO VETERANŲ PASIMATYKIT SU

MAŽEIKAI IR EVANS
LAIDOTUVIŲ DIREKTORIAIS

STANLEY P. MAŽEIKAI yra veteranas pirmo pasaulinio karo ir narys Darius-Girenas American Legion Post.

JOHN G. EVANS yra veteranas antro pasaulinio karo ir narys Don Varnas American Legion Post.

DEL PALAIDUJIMO VETERANŲ PASTARAKITE SU VETERANAIŠ. PILNOS MILITARINIS LAIDOTUVES BUS JIEMS PARUPINTOS.

Mažeika ir Evans
(EVANAUSKAS)

LAIDOTUVIŲ DIREKTORIAI
NAUJA KOPLYČIA
MARQUETTE PARK
6845 South Western Avenue
Tel. PROspect 0099

ANTRA KOPLYČIA KAIK IR BUVUS
3319 Lituanica Ave. Tel. YARDS 1138-1139

Tiems, kurie gyvena kitose dalyse miesto ar apylinkėse pasistengėm gauti kopolyčią kiek galima arčiau prie jų namu.

Nori susirašinėti su Amerikos lietuviais

Lietuvaitė moksleivė Belgijoje, neturėdama giminių Amerikoje, pageidauja susirašinėti su Amerikos lietuviais ir lietuvenimis:

Vena Kazlauskaitė
18, rue Metsys
Schaerbeek — Bruxelles
Belgique.

Paieškojimas

Balčauskas Kozma, sūnus Alekso Balčausko iš Tauragės apskrities, Naumiesčio valsč., Girininkų kaimo, paieško dėdę Stanley Balčauską, gyvenantį Chicago, jo sūnų Stanley Balčauską ir Oną Balčauskaitę. (Laiškas "Naujienų" ofise.)

Paskelbus pranešimą, kad Siamo karalius buvo nužudytas, krašte ėmė kilti neramumai. Žmonės numalšinti vyriausybė išleido pareiškimą, kad karšto stovis beveik krašte.

Trys žmonės užmušti, penki sužeisti auto nelaimėje prie Mat'oon, Ill.

A. PETKUS
LAIDOTUVIŲ DIREKTORIUS
6812 So. Western Avenue
TELEFONAS GROVEHILL 0142
1410 South 50th Avenue
TELEFONAS TOWN HALL 2109
CICERO, ILLINOIS
KOPLYČIOS VISOSE MIESTO DALYSE

John F. Eudeikis
LAIDOTUVIŲ DIREKTORIUS
SENIAUSIA IR DIDŽIAUSIA LAIDUJIMO ISTAIGA
AMBULANCE DIENĄ IR NAKTĮ
4605-07 So. Hermitage Ave.
Visi Tel. YARDS 1741-1742
4330-34 So. California Ave.
Telefonas LAFayette 0727
DYKAI KOPLYČIOS VISOSE CHICAGOS DALYSE

LAIDOTUVIŲ DIREKTORIAI

NARIAI
Chicago
Lietuvių
Direktorių
Asociacijos

Ambulance Patarnavimas Dieną ir Naktį
TURIME KOPLYČIAS VISOSE MIESTO DALYSE

MAŽEIKAI IR EVANS (Evanauskas)
3319 LITUANICA AVENUE Phone YARDS 1138-1139
6845 S. WESTERN AVENUE PROSPECT 0099

LACHAWICZ IR SUNUS
TEL. CANAL 2515 PULL 1270 COMMODORE 5765
2314 WEST 23rd PLACE 10756 SO. MICHIGAN AVE.

L. BUKAUSKAS
10821 SO. MICHIGAN AVENUE Phone PULLMAN 9661

ANTANAS M. PHILLIPS
3307 LITUANICA AVENUE Phone YARDS 4908

J. LIULEVIČIUS
4348 SO. CALIFORNIA AVENUE Phone LAFAYETTE 3572

P. J. RIDIKAS
3354 SO. HALSTED STREET 710 WEST 18th STREET
Telephone YARDS 1419

I. J. ZOLP
1646 WEST 46th STREET Phone YARDS 0781

PARENGIMAI

P. S. Drabužiai dėl lietuvių nuokaro nukentėjusių yra priimami 4401 So. Mozart St. arba pašaukite LAFayette 2973.

PRANEŠIMAS
BALF 6-to Skyrius Brighton Park del vietos stokos sustojo priimti drabužius, bet galima juos nešti į naują centrą 4714 S. Marshfield Ave. 6 iki 9 vakaras.

—J. K. Encheris

NORTH SIDE.—BALF 4-to Skyriaus sandėlis prima drabužius kasdien nuo 4-tos val po pietų iki 8 to val. vakaro. Sandėlis — Seserų namas 1641 Wabansia Ave

LOVEIKIS
Siunčiam Gėles
Telegramu ir
Visas Pasaulio
Dalis
KVIETKININKAS
Gėlės Vestuvėms, Bankietams ir Pagėlimams
3316 SO. HALSTED ST.
Tel. YARDS 7308

URBA
Gėlės Mylintiems
Vestuvėms, Bankietams, Laidotuviams, Papiųsiams.
GELININKAS
4180 Archer Avenue
Phone LAF. 5800 arba 5879

Garsinkitės 'N-nose'

SUSIRINKIMAI

UTENOS APSKRĮČIO Draugiško Klubu mėnesinis susirinkimas įvyks antradienį, liepos 9 d., 7.30 val. vak. Vingeliausko svet., 4500 S. Talman ave. Visi nariai-rės malonėkit dalyvauti skaitlingai, nes yra svarbių reikalų aptarimui. Susirinkimas prasidės ne vėliau kaip už pusvalandžio. Visi būkite laiku.

Nariams-rėms žinotina, kad susirinkimai yra pakeisti iš paskutinio ketvirtadienio į antrą antradienį kiekvieno mėnesio.

K. Kazlauskas, rašt.

PUSMETINIS LIETUVIŲ Namų Savininkų Asociacijos Bridgeporte susirinkimas įvyks antradienį, liepos 9 dieną, 7.30 val. vakaro, Chicago Lietuvių Auditorijoj, 3133 S. Halsted St. Susirinkimas svarbus, todėl visi namų savininkai būtinai atsilankykite. —Valdyba

DRAUGYSTĖS PALAIMINTOS
Lietuvos svarbus mėnesinis susirinkimas įvyks trečiadienį, liepos 10, 7.30 v. v., Chicago Lietuvių Auditorijoj, 3133 South Halsted St. Visi nariai būtinai dalyvaukite. Bus svarbus pikniko klausimas ir kiti reikalai.

Lucille S. (Dagis) Shotas, rašt.

EXTRA! EXTRA!
Pirmajnydas vardas ir
adresas.
MONARCH
LIQUOR
Lietuviškas Žydukas
Nathan 3529 S. HALSTED ST.
Kanter Phone YARDS 6054

BILL'S TAVERN
Savininkai Bill ir Ona Popell
PASIRENDUOJA SVETAINĖ
VESTUVĖMS IR "PARTIES"
Gėros rūšies valgiai gaminami.
Penktadieniais žuvis.
Sestadieniais Bar B. Q.
4756 S. Western Ave.
Tel. LAFAYETTE 2649

OAK LEAF TAVERN
Pranešame visiems drągams lietuviams ir kostumeriams, kad perkėlėme į nuosavą namą naujai ir gražiai istaisyta—
3538 So. Halsted St.
Tel. YARDS 2474
AGNES ŠIDLAUSKAS IR STEVE SVILAINIS

Chicago's Draugijų, Klubų Valdybos 1946 Metams

9-TO WARDU LIETUVIŲ DEMOKRATŲ VALDYBA 1946 METAMS
S. Dambro—pirm., 56 E. 101 St.; P. Nadvaras—vice-pirm I, 109 W. 109 St.; J. Pivarunas—vice-pirm II, 22 East 101 Pl.; A. Laurutanas—prot. rašt., 1030 Indiana Ave.; B. Liudkevicius—fin. rašt., 134 East 110 St.; K. Draugelis—įždininkas, 10734 S. Wabash Ave.; A. Bubelis—įždo glob., 10735 S. State St.; T. Janauskas—įždo glob., 149 E. 115 St.; J. Lozbenis—maršalka, 10806 S. Wabash Ave.

LIETUVIŲ ŽAGARĖS KLUBO VALDYBA 1946 METAMS: P. Lauskas—pirm., 2109 Cleveland Ave.; F. Povilaičius—pirm. pagalbininkas—10051 S. La Salle St.; J. Keturakis—nut. rašt., 3217 S. 53 Ct., Cicero 50 Ill.; A. Grincevich—fin. rašt., 4450 S. Hermitage Ave.; St. Niprikas—kasierius, 3624 Decodon St., Indiana Harbor, Ind.; Alf. Masilius—kasos glob. ir koresp., 3252 South Halsted St.; A. Janavicius—kasos glob., 2956 S. Emerald Ave.; Ch. Gasper—maršalka, 11340 S. Troy St. Susirinkimai laikomi vieną kartą į mėnesį, ketvirtą sekmadienį, 1 val. popiet, Hollywood Inn, 2417 W. 43 St.

LIETUVIŲ NAMŲ SAVININKŲ SUSIVIENIJIMO BRIDGEPORTE, VALDYBA 1946 METAMS: Petras Juozaitis—pirm., 3210 So. Lowe Ave.; Elzbieta Jonaitis—pirm. pagalb., 3155 So. Lowe Ave.; Stanislovas Kunevičius—rašt., 3220 So. Union Ave., tel. Calumet 8643; Tamas Janulis—fin. rašt., 3430 S. Morgan St.; Petras Balis—kasierius, 5653 S. Throop St.; Rozalija Mazlauskas—kontr. rašt., 3259 So. Union Ave.; Francisius Medailinskas—maršalka, 3159 South Emerald Ave.; K. P. Gugis—advokatas, 3323 So. Halsted St. Laiko susirinkimus kas mėnesį antrą utarinką, 7.30 val. vakaro, Ch. Liet. Auditorijoj, 3133 So. Halsted St. Priimami visi namų savininkai be skirtumo amžiaus.

JAUNŲ LIETUVIŲ AMERIKOJE TAUŠTISKO KLUBO VALDYBA 1946 METAMS: Juozapas Rūta—pirm., 3141 S. Halsted St., tel. Victory 7280; Petras Kilis—pagelb., 3347 So. Lituanica Ave.; Stanislovas Kunevičius—nutarių rašt., 3220 S. Union Ave., tel. Calumet 8643; Feliksas Kasperas—fin. rašt., 3534 S. Lowe Ave.; Povilas Petrakis—kontr. rašt., 812 W. 33rd St.; Antanas Stukas—kasierius, 3135 S. Union Ave.; Albinas Matiejunas—apekunas kasos, 3233 S. Union Ave.; Mairis Masiokas—apekunas lignoni, 3144 So. Lowe Ave. Laiko susirinkimus kas mėnesį pirmą penktadienį, 7.30 val. vakaro, Chicago Liet. Auditorijoj, 3133 South Halsted St. Priimami nariai nuo 18 iki 40 metų amžiaus.

VIENAS IŠ DAUGELIO ATSIKIMŲ

(TIKRAI TAIP BUVO...)

Noriu čia atpasakoti vieną atsitikimą iš daugelio. Atleiskite, jei čia nebus patikslintos geografinės vietovės, jei nebus tiksliai sužymėti metai, dienos ir valandos, ir jei nukentėjusios vardas bus iškraipytas.

Kai perskaitysite, suprastės dėlko tai padaryta, o kai suprasite — dovanosite.

Baltijos pajūryje, Klaipėdos krašte, žvejys džiangūsi iš eilės sulaukęs ketvirtą dukrą ir septintą savo šeimos prieraugį.

Džiaugsmas džiangūsmu, o gyvenimo rūpesčiai nuo to nesaldesni, vargų našta nelengvėja.

Maži vaikai, mažos bėdos, o kai užauga — didi vargai. Žvejų šeima — jūrininkų šeima, ir retas tos šeimos narių sausumoje laidojamas. Du sūnūs aname kare žuvo kariais jūrininkais, o šis karas palaidojo kitą sūnų.

Jis taip pat jūrų dugne surado ramybės vietą. Viena duklė išėjo į platų pasaulį sau duonos ieškoti. Išėjo, — ir tiek tėvai apie ją girdėjo. Dvi už jūrių marių išplaukė ir išsaurės Amerikoje įsikūrė. Iki buvo neištekėję rašė, o paskui tėvus pamiršo.

Jauniausia Agnė viena namuose paliko, bet kai paūgėjo ir ta namus aplėdo, čia pat Klaipėdoje apsigyveno. Namus aplėdo, bet tėvų nepamiršo ir ji iš visos šeimos vienintelė, mirus, tėvams akis užspaudė.

Agnė Klaipėdoje amato pramokė, gerai mašinėlė rašė, skaičiuoti mokėjo ir bendrai kontoros darbas jai buvo nesvetimas. Ji dirbtį tikrai mokėjo, bet tame sudėtingame gyvenime sunkiau susigraibė. Ne tiek protu visa sekė, kiek širdimi visa stebėjo.

Štai dar jauna buvo, kai jos numylėtas Klaipėdos kraštas prisijungė prie Lietuvos valstybės, nors jos protas tuomet viso nesuėmė, bet širdis sakė, kad tai gerai. Nesvyruodama, neabėjodama tuoj bėgo pas lietuvių tarnauti. Patiko — viskas savo, tik nesuprato, kodėl kai kas iš vietos gyventojų tolydžiai vandenį drumstė ir kartais jai prikašiojo, kam ji ne pas vokiečius dirbo.

Galėjo dirbti ir pas juos — vokiškai taip pat gerai mokėjo, kaip ir lietuviškai laisvai kalbėjo. Tokį palikimą iš tojų gavo, nors abudu tėvai prastai vokiškai suprato.

Bėgo dienos, slinko metai. Vis nauji rūpesčiai, vis naujos bėdos. Gyvenimas darėsi neramus ir rūstus, žmonės vis piktesni tapo. Būta net atvirų peštynių ir didelių nesupratimų. Ir vieną pavasario dieną vokiečių kariuomenė į Klaipėdos kraštą brautė įsibrovė. Agnei aiškiai širdis sakė — bėk į Lietuvą. Jos pakluso, rodos, neapsiriko, čia gerai jautėsi, darbą surado.

Bet gyvenimas niaukėsi. Kažkur, kažkas jį vis drumstė. Širdis negerai jautė. Ar taip seniai štai ano karo žaidos užgdytos, ar taip seniai ji savo broliukus apasarojo? Ir vėl paraku pakvipto. Bent vienintelis gyvas brolis likęs čia arti jos būtų, bet tas seniai Vokietijos darbams išvykęs tenai paliko. Nianukėsi dangus ir vieną rudens rytą kažkur patrankos gausti pradėjo.

Karas! Ją visą smelkte nusmelkė. Ir štai brolio trumpas laiškas:

—Niekas man nepadėjo, niekaip išsisukti negalėjau, jau aš jūrų laivynė tarnauju. Sudie, sesute, vargu mudu pasimatysiva.

Širdį spustelėjo, ašara nulašėjo. Daugiau juodu nesimatė.

Lietuvos gyvenimo veidas tolydžiai keitėsi. Jis raukšlėjo, nejaukia grimasa žvelgė. Pasienais mūšiai ėjo, o per sieną svetimi žmonės į Lietuvą brovėsi. Visokių jų buvo: vieni su ginklais Lietuvos žemėje atsirado, o kiti su brangenybių kapišukais. Vieni jų čia gyvybę gelbstė, kiti savo turtus vilko.

Vieni ir kiti čia saugią vietą surado. Vieni liūdėjo tėvynę praradę, o kiti lėbavo iš karo pragaro išsprukę.

Saulėtame Kauno mieste prasidėjo tarytum gyvenimo sutėmos. Vakarais restoranai visų norinčių pasilinksinti nesutalpino, o rudenyje apleistuose vasmamiuose jau nebuvo vietos visus su ginklais atbėgusius kur padėti. Skubiai iš lentų buvo sukalamos jiems stovyklos.

Nianukėsi ir Lietuvos dangus, pasieniai dundėjo, karas artėjo. Jis čia pat.

Mobilizacija! Nejaukui! Žmonės skubėjo savo vertybes keisti. Kiti aplinkiniais leliais spruko toliau į šiaurę, o iš čia per jūras į anglių žemę.

Visur zujo įtartinai žmonės. Vieni kitiems nepasitikėjo, vieni kitus sekė. Ir skaudūs lygiai prasidėjo, rytai sujūdėjo. Nesaugu paliko. Vargas rūpesčiai veidus vagojo. Agnės plaukai netikėtai žilti pradėjo. Gavo žinią — brolis žuvo. Veide nauja vaga, plaukuose žilė padidėjo.

Neramios naktys, nejaukūs sapnai, dar blogesnis nujautimas. Širdis nerimsta. Agnė viena be artimų. Sesutės toli, jų nepasiekė.

Ir štai vieną dieną Agnė pirmą kartą Lietuvoje išvydo rytų ginkluotus keistus vyrus. Baimės siaubas į ją krėstė nukrėtė. Širdis neramiai plakė, blogą jautė.

Galvatrukčiais bėgo dienos. Nebuvo nė kada visame susiprasti, sau išsiaiškinti.

Tie keisti, į piktas rausvas skruzdėles panašūs vyrai, visi Lietuvoje įsigali. Ir vieną dieną vienas tokių pilkų, dryžių akių vyras ateina į jos kontorą ir pasiskelbė esąs jos viršininkas.

Įkryrus, landus, knibinėjantis, lenda prie jos. Agnė niekaip negali suprasti, ko jis nori, ko jam reikia, jo kalbos nesupranta.

Kalba per vertėją. —Ar negėda jums nemokėti rusų kalbos? —Aš kalbu lietuviškai, vokiškai, suprantu angliškai. Ne man, o jums gėda kitos kalbos nemokėti, — atsikerta.

Tai buvo lemtingas pasikalbėjimas. Tą vakarą Agnė verkė, kaip niekuomet savo gyvenime nebuvo verkusi. Savo tėvams mirties patalę užspaudžiant akis nebuvo tiek ašarų išliejusi, kiek dabar jų nutekėjo.

Rytojaus dieną girdi nejaukias žinias — daug žmonių iš nakties dingsta... —Agnė, būk atsargi, tu jau sekama, — įspėjo ją draugės.

Ir pavasariui dar gerai neišaušus atvažiuoja vokiečių komisija — kas nori ir turi teisę gali repatrijuoti į Vokietiją.

Agnė turi apsispręsti, ar dabar ar niekuomet? Lyg ne sava eina į komisiją. Be vokiečių, tenai sėdi ir vienas tų rausvų, piktų skruzdžių...

—Repatrijuoju, — ištarė tuos žodžius Agnė ir čia pat apalpo. Ją nešė išnešė. Lygiai taip pat ji apalpo ir tuomet, kai pervaziavo Lietuvos sieną ir jau Eitlūnuose išgirdo vien tik vokiečių kalbą ir jų keistus sveikinius.

Širdis nerimo, širdis galilait verkė. Niekas, čia svetur greitai įsikūrė. Gavo tarnybą banke. Dirbo ir diena iš dienos rūpinosi maisto kortelėmis.

Ir štai vėl naujas karas, karas jau Lietuvos žemėje. Lyg atsiduso, rodos, ramiau paliko. Greitai jos bankas Lietuvoje įsteigė savo skyrių, ji viena pirmųjų skubėjo tenai. Parvažiuo ir lyg Lietuvą prarado...

Viskas svetima. Daug pažįstamų dingo ir dar diena iš dienos jie dingsta. Eina klaukšniai gandai. Siaubinga ir niūru. Agnė juste junta, jos širdis aiškiai sako, kad lietuvių tauta grumtėsi su rudašiais fazanais ir rausvomis skruzdėmis. Agnė supranta, kad lietuviai jos prievengia, ją nepasitiki. Skaudu. Nors bėg atgal į Vokietiją? Ji čia nereikalinga, dar labiau nereikalinga Vokietijoje. Skaudus jausmas plakte plaka, vienuma kankint kankina.

Užburta ratas, išėjties nėra. Niekur nesirodo, su niekuo nesimato.

Ir štai karo viesulas kažkur nuriedėjęs vėl čia atsibeldžia. Tenka išvažiuoti. Ir vėl atsiduria kažkur rytų Prūsijoje. Bankas paskubomis įsikuria ir nespėjęs dar barbo pradėti turi

pasieniai dundėjo, karas artėjo. Jis čia pat.

Mobilizacija! Nejaukui! Žmonės skubėjo savo vertybes keisti. Kiti aplinkiniais leliais spruko toliau į šiaurę, o iš čia per jūras į anglių žemę.

Visur zujo įtartinai žmonės. Vieni kitiems nepasitikėjo, vieni kitus sekė. Ir skaudūs lygiai prasidėjo, rytai sujūdėjo. Nesaugu paliko. Vargas rūpesčiai veidus vagojo. Agnės plaukai netikėtai žilti pradėjo. Gavo žinią — brolis žuvo. Veide nauja vaga, plaukuose žilė padidėjo.

Neramios naktys, nejaukūs sapnai, dar blogesnis nujautimas. Širdis nerimsta. Agnė viena be artimų. Sesutės toli, jų nepasiekė.

Ir štai vieną dieną Agnė pirmą kartą Lietuvoje išvydo rytų ginkluotus keistus vyrus. Baimės siaubas į ją krėstė nukrėtė. Širdis neramiai plakė, blogą jautė.

Galvatrukčiais bėgo dienos. Nebuvo nė kada visame susiprasti, sau išsiaiškinti.

Tie keisti, į piktas rausvas skruzdėles panašūs vyrai, visi Lietuvoje įsigali. Ir vieną dieną vienas tokių pilkų, dryžių akių vyras ateina į jos kontorą ir pasiskelbė esąs jos viršininkas.

Įkryrus, landus, knibinėjantis, lenda prie jos. Agnė niekaip negali suprasti, ko jis nori, ko jam reikia, jo kalbos nesupranta.

Kalba per vertėją. —Ar negėda jums nemokėti rusų kalbos? —Aš kalbu lietuviškai, vokiškai, suprantu angliškai. Ne man, o jums gėda kitos kalbos nemokėti, — atsikerta.

Tai buvo lemtingas pasikalbėjimas. Tą vakarą Agnė verkė, kaip niekuomet savo gyvenime nebuvo verkusi. Savo tėvams mirties patalę užspaudžiant akis nebuvo tiek ašarų išliejusi, kiek dabar jų nutekėjo.

Rytojaus dieną girdi nejaukias žinias — daug žmonių iš nakties dingsta... —Agnė, būk atsargi, tu jau sekama, — įspėjo ją draugės.

Ir pavasariui dar gerai neišaušus atvažiuoja vokiečių komisija — kas nori ir turi teisę gali repatrijuoti į Vokietiją.

Agnė turi apsispręsti, ar dabar ar niekuomet? Lyg ne sava eina į komisiją. Be vokiečių, tenai sėdi ir vienas tų rausvų, piktų skruzdžių...

—Repatrijuoju, — ištarė tuos žodžius Agnė ir čia pat apalpo. Ją nešė išnešė. Lygiai taip pat ji apalpo ir tuomet, kai pervaziavo Lietuvos sieną ir jau Eitlūnuose išgirdo vien tik vokiečių kalbą ir jų keistus sveikinius.

Širdis nerimo, širdis galilait verkė. Niekas, čia svetur greitai įsikūrė. Gavo tarnybą banke. Dirbo ir diena iš dienos rūpinosi maisto kortelėmis.

Ir štai vėl naujas karas, karas jau Lietuvos žemėje. Lyg atsiduso, rodos, ramiau paliko. Greitai jos bankas Lietuvoje įsteigė savo skyrių, ji viena pirmųjų skubėjo tenai. Parvažiuo ir lyg Lietuvą prarado...

Viskas svetima. Daug pažįstamų dingo ir dar diena iš dienos jie dingsta. Eina klaukšniai gandai. Siaubinga ir niūru. Agnė juste junta, jos širdis aiškiai sako, kad lietuvių tauta grumtėsi su rudašiais fazanais ir rausvomis skruzdėmis. Agnė supranta, kad lietuviai jos prievengia, ją nepasitiki. Skaudu. Nors bėg atgal į Vokietiją? Ji čia nereikalinga, dar labiau nereikalinga Vokietijoje. Skaudus jausmas plakte plaka, vienuma kankint kankina.

Užburta ratas, išėjties nėra. Niekur nesirodo, su niekuo nesimato.

Ir štai karo viesulas kažkur nuriedėjęs vėl čia atsibeldžia. Tenka išvažiuoti. Ir vėl atsiduria kažkur rytų Prūsijoje. Bankas paskubomis įsikuria ir nespėjęs dar barbo pradėti turi

pasieniai dundėjo, karas artėjo. Jis čia pat.

Mobilizacija! Nejaukui! Žmonės skubėjo savo vertybes keisti. Kiti aplinkiniais leliais spruko toliau į šiaurę, o iš čia per jūras į anglių žemę.

Visur zujo įtartinai žmonės. Vieni kitiems nepasitikėjo, vieni kitus sekė. Ir skaudūs lygiai prasidėjo, rytai sujūdėjo. Nesaugu paliko. Vargas rūpesčiai veidus vagojo. Agnės plaukai netikėtai žilti pradėjo. Gavo žinią — brolis žuvo. Veide nauja vaga, plaukuose žilė padidėjo.

Neramios naktys, nejaukūs sapnai, dar blogesnis nujautimas. Širdis nerimsta. Agnė viena be artimų. Sesutės toli, jų nepasiekė.

Ir štai vieną dieną Agnė pirmą kartą Lietuvoje išvydo rytų ginkluotus keistus vyrus. Baimės siaubas į ją krėstė nukrėtė. Širdis neramiai plakė, blogą jautė.

Galvatrukčiais bėgo dienos. Nebuvo nė kada visame susiprasti, sau išsiaiškinti.

Tie keisti, į piktas rausvas skruzdėles panašūs vyrai, visi Lietuvoje įsigali. Ir vieną dieną vienas tokių pilkų, dryžių akių vyras ateina į jos kontorą ir pasiskelbė esąs jos viršininkas.

Įkryrus, landus, knibinėjantis, lenda prie jos. Agnė niekaip negali suprasti, ko jis nori, ko jam reikia, jo kalbos nesupranta.

Kalba per vertėją. —Ar negėda jums nemokėti rusų kalbos? —Aš kalbu lietuviškai, vokiškai, suprantu angliškai. Ne man, o jums gėda kitos kalbos nemokėti, — atsikerta.

Tai buvo lemtingas pasikalbėjimas. Tą vakarą Agnė verkė, kaip niekuomet savo gyvenime nebuvo verkusi. Savo tėvams mirties patalę užspaudžiant akis nebuvo tiek ašarų išliejusi, kiek dabar jų nutekėjo.

Rytojaus dieną girdi nejaukias žinias — daug žmonių iš nakties dingsta... —Agnė, būk atsargi, tu jau sekama, — įspėjo ją draugės.

Ir pavasariui dar gerai neišaušus atvažiuoja vokiečių komisija — kas nori ir turi teisę gali repatrijuoti į Vokietiją.

Agnė turi apsispręsti, ar dabar ar niekuomet? Lyg ne sava eina į komisiją. Be vokiečių, tenai sėdi ir vienas tų rausvų, piktų skruzdžių...

—Repatrijuoju, — ištarė tuos žodžius Agnė ir čia pat apalpo. Ją nešė išnešė. Lygiai taip pat ji apalpo ir tuomet, kai pervaziavo Lietuvos sieną ir jau Eitlūnuose išgirdo vien tik vokiečių kalbą ir jų keistus sveikinius.

Širdis nerimo, širdis galilait verkė. Niekas, čia svetur greitai įsikūrė. Gavo tarnybą banke. Dirbo ir diena iš dienos rūpinosi maisto kortelėmis.

Ir štai vėl naujas karas, karas jau Lietuvos žemėje. Lyg atsiduso, rodos, ramiau paliko. Greitai jos bankas Lietuvoje įsteigė savo skyrių, ji viena pirmųjų skubėjo tenai. Parvažiuo ir lyg Lietuvą prarado...

Viskas svetima. Daug pažįstamų dingo ir dar diena iš dienos jie dingsta. Eina klaukšniai gandai. Siaubinga ir niūru. Agnė juste junta, jos širdis aiškiai sako, kad lietuvių tauta grumtėsi su rudašiais fazanais ir rausvomis skruzdėmis. Agnė supranta, kad lietuviai jos prievengia, ją nepasitiki. Skaudu. Nors bėg atgal į Vokietiją? Ji čia nereikalinga, dar labiau nereikalinga Vokietijoje. Skaudus jausmas plakte plaka, vienuma kankint kankina.

Užburta ratas, išėjties nėra. Niekur nesirodo, su niekuo nesimato.

Ir štai karo viesulas kažkur nuriedėjęs vėl čia atsibeldžia. Tenka išvažiuoti. Ir vėl atsiduria kažkur rytų Prūsijoje. Bankas paskubomis įsikuria ir nespėjęs dar barbo pradėti turi

pasieniai dundėjo, karas artėjo. Jis čia pat.

Mobilizacija! Nejaukui! Žmonės skubėjo savo vertybes keisti. Kiti aplinkiniais leliais spruko toliau į šiaurę, o iš čia per jūras į anglių žemę.

Visur zujo įtartinai žmonės. Vieni kitiems nepasitikėjo, vieni kitus sekė. Ir skaudūs lygiai prasidėjo, rytai sujūdėjo. Nesaugu paliko. Vargas rūpesčiai veidus vagojo. Agnės plaukai netikėtai žilti pradėjo. Gavo žinią — brolis žuvo. Veide nauja vaga, plaukuose žilė padidėjo.

Neramios naktys, nejaukūs sapnai, dar blogesnis nujautimas. Širdis nerimsta. Agnė viena be artimų. Sesutės toli, jų nepasiekė.

Ir štai vieną dieną Agnė pirmą kartą Lietuvoje išvydo rytų ginkluotus keistus vyrus. Baimės siaubas į ją krėstė nukrėtė. Širdis neramiai plakė, blogą jautė.

Galvatrukčiais bėgo dienos. Nebuvo nė kada visame susiprasti, sau išsiaiškinti.

Tie keisti, į piktas rausvas skruzdėles panašūs vyrai, visi Lietuvoje įsigali. Ir vieną dieną vienas tokių pilkų, dryžių akių vyras ateina į jos kontorą ir pasiskelbė esąs jos viršininkas.

Įkryrus, landus, knibinėjantis, lenda prie jos. Agnė niekaip negali suprasti, ko jis nori, ko jam reikia, jo kalbos nesupranta.

Kalba per vertėją. —Ar negėda jums nemokėti rusų kalbos? —Aš kalbu lietuviškai, vokiškai, suprantu angliškai. Ne man, o jums gėda kitos kalbos nemokėti, — atsikerta.

Tai buvo lemtingas pasikalbėjimas. Tą vakarą Agnė verkė, kaip niekuomet savo gyvenime nebuvo verkusi. Savo tėvams mirties patalę užspaudžiant akis nebuvo tiek ašarų išliejusi, kiek dabar jų nutekėjo.

Rytojaus dieną girdi nejaukias žinias — daug žmonių iš nakties dingsta... —Agnė, būk atsargi, tu jau sekama, — įspėjo ją draugės.

Ir pavasariui dar gerai neišaušus atvažiuoja vokiečių komisija — kas nori ir turi teisę gali repatrijuoti į Vokietiją.

Agnė turi apsispręsti, ar dabar ar niekuomet? Lyg ne sava eina į komisiją. Be vokiečių, tenai sėdi ir vienas tų rausvų, piktų skruzdžių...

—Repatrijuoju, — ištarė tuos žodžius Agnė ir čia pat apalpo. Ją nešė išnešė. Lygiai taip pat ji apalpo ir tuomet, kai pervaziavo Lietuvos sieną ir jau Eitlūnuose išgirdo vien tik vokiečių kalbą ir jų keistus sveikinius.

Širdis nerimo, širdis galilait verkė. Niekas, čia svetur greitai įsikūrė. Gavo tarnybą banke. Dirbo ir diena iš dienos rūpinosi maisto kortelėmis.

Ir štai vėl naujas karas, karas jau Lietuvos žemėje. Lyg atsiduso, rodos, ramiau paliko. Greitai jos bankas Lietuvoje įsteigė savo skyrių, ji viena pirmųjų skubėjo tenai. Parvažiuo ir lyg Lietuvą prarado...

Viskas svetima. Daug pažįstamų dingo ir dar diena iš dienos jie dingsta. Eina klaukšniai gandai. Siaubinga ir niūru. Agnė juste junta, jos širdis aiškiai sako, kad lietuvių tauta grumtėsi su rudašiais fazanais ir rausvomis skruzdėmis. Agnė supranta, kad lietuviai jos prievengia, ją nepasitiki. Skaudu. Nors bėg atgal į Vokietiją? Ji čia nereikalinga, dar labiau nereikalinga Vokietijoje. Skaudus jausmas plakte plaka, vienuma kankint kankina.

Užburta ratas, išėjties nėra. Niekur nesirodo, su niekuo nesimato.

Ir štai karo viesulas kažkur nuriedėjęs vėl čia atsibeldžia. Tenka išvažiuoti. Ir vėl atsiduria kažkur rytų Prūsijoje. Bankas paskubomis įsikuria ir nespėjęs dar barbo pradėti turi

pasieniai dundėjo, karas artėjo. Jis čia pat.

Mobilizacija! Nejaukui! Žmonės skubėjo savo vertybes keisti. Kiti aplinkiniais leliais spruko toliau į šiaurę, o iš čia per jūras į anglių žemę.

Visur zujo įtartinai žmonės. Vieni kitiems nepasitikėjo, vieni kitus sekė. Ir skaudūs lygiai prasidėjo, rytai sujūdėjo. Nesaugu paliko. Vargas rūpesčiai veidus vagojo. Agnės plaukai netikėtai žilti pradėjo. Gavo žinią — brolis žuvo. Veide nauja vaga, plaukuose žilė padidėjo.

Neramios naktys, nejaukūs sapnai, dar blogesnis nujautimas. Širdis nerimsta. Agnė viena be artimų. Sesutės toli, jų nepasiekė.

Ir štai vieną dieną Agnė pirmą kartą Lietuvoje išvydo rytų ginkluotus keistus vyrus. Baimės siaubas į ją krėstė nukrėtė. Širdis neramiai plakė, blogą jautė.

Galvatrukčiais bėgo dienos. Nebuvo nė kada visame susiprasti, sau išsiaiškinti.

Tie keisti, į piktas rausvas skruzdėles panašūs vyrai, visi Lietuvoje įsigali. Ir vieną dieną vienas tokių pilkų, dryžių akių vyras ateina į jos kontorą ir pasiskelbė esąs jos viršininkas.

Įkryrus, landus, knibinėjantis, lenda prie jos. Agnė niekaip negali suprasti, ko jis nori, ko jam reikia, jo kalbos nesupranta.

Kalba per vertėją. —Ar negėda jums nemokėti rusų kalbos? —Aš kalbu lietuviškai, vokiškai, suprantu angliškai. Ne man, o jums gėda kitos kalbos nemokėti, — atsikerta.

Tai buvo lemtingas pasikalbėjimas. Tą vakarą Agnė verkė, kaip niekuomet savo gyvenime nebuvo verkusi. Savo tėvams mirties patalę užspaudžiant akis nebuvo tiek ašarų išliejusi, kiek dabar jų nutekėjo.

Rytojaus dieną girdi nejaukias žinias — daug žmonių iš nakties dingsta... —Agnė, būk atsargi, tu jau sekama, — įspėjo ją draugės.

Ir pavasariui dar gerai neišaušus atvažiuoja vokiečių komisija — kas nori ir turi teisę gali repatrijuoti į Vokietiją.

Agnė turi apsispręsti, ar dabar ar niekuomet? Lyg ne sava eina į komisiją. Be vokiečių, tenai sėdi ir vienas tų rausvų, piktų skruzdžių...

—Repatrijuoju, — ištarė tuos žodžius Agnė ir čia pat apalpo. Ją nešė išnešė. Lygiai taip pat ji apalpo ir tuomet, kai pervaziavo Lietuvos sieną ir jau Eitlūnuose išgirdo vien tik vokiečių kalbą ir jų keistus sveikinius.

Širdis nerimo, širdis galilait verkė. Niekas, čia svetur greitai įsikūrė. Gavo tarnybą banke. Dirbo ir diena iš dienos rūpinosi maisto kortelėmis.

Ir štai vėl naujas karas, karas jau Lietuvos žemėje. Lyg atsiduso, rodos, ramiau paliko. Greitai jos bankas Lietuvoje įsteigė savo skyrių, ji viena pirmųjų skubėjo tenai. Parvažiuo ir lyg Lietuvą prarado...

Viskas svetima. Daug pažįstamų dingo ir dar diena iš dienos jie dingsta. Eina klaukšniai gandai. Siaubinga ir niūru. Agnė juste junta, jos širdis aiškiai sako, kad lietuvių tauta grumtėsi su rudašiais fazanais ir rausvomis skruzdėmis. Agnė supranta, kad lietuviai jos prievengia, ją nepasitiki. Skaudu. Nors bėg atgal į Vokietiją? Ji čia nereikalinga, dar labiau nereikalinga Vokietijoje. Skaudus jausmas plakte plaka, vienuma kankint kankina.

Užburta ratas, išėjties nėra. Niekur nesirodo, su niekuo nesimato.

Ir štai karo viesulas kažkur nuriedėjęs vėl čia atsibeldžia. Tenka išvažiuoti. Ir vėl atsiduria kažkur rytų Prūsijoje. Bankas paskubomis įsikuria ir nespėjęs dar barbo pradėti turi

pasieniai dundėjo, karas artėjo. Jis čia pat.

Mobilizacija! Nejaukui! Žmonės skubėjo savo vertybes keisti. Kiti aplinkiniais leliais spruko toliau į šiaurę, o iš čia per jūras į anglių žemę.

Visur zujo įtartinai žmonės. Vieni kitiems nepasitikėjo, vieni kitus sekė. Ir skaudūs lygiai prasidėjo, rytai sujūdėjo. Nesaugu paliko. Vargas rūpesčiai veidus vagojo. Agnės plaukai netikėtai žilti pradėjo. Gavo žinią — brolis žuvo. Veide nauja vaga, plaukuose žilė padidėjo.

Neramios naktys, nejaukūs sapnai, dar blogesnis nujautimas. Širdis nerimsta. Agnė viena be artimų. Sesutės toli, jų nepasiekė.

Ir štai vieną dieną Agnė pirmą kartą Lietuvoje išvydo rytų ginkluotus keistus vyrus. Baimės siaubas į ją krėstė nukrėtė. Širdis neramiai plakė, blogą jautė.

Galvatrukčiais bėgo dienos. Nebuvo nė kada visame susiprasti, sau išsiaiškinti.

Tie keisti, į piktas rausvas skruzdėles panašūs vyrai, visi Lietuvoje įsigali. Ir vieną dieną vienas tokių pilkų, dryžių akių vyras ateina į jos kontorą ir pasiskelbė esąs jos viršininkas.

Įkryrus, landus, knibinėjantis, lenda prie jos. Agnė niekaip negali suprasti, ko jis nori, ko jam reikia, jo kalbos nesupranta.

Kalba per vertėją. —Ar negėda jums nemokėti rusų kalbos? —Aš kalbu lietuviškai, vokiškai, suprantu angliškai. Ne man, o jums gėda kitos kalbos nemokėti, — atsikerta.

Tai buvo lemtingas pasikalbėjimas. Tą vakarą Agnė verkė, kaip niekuomet savo gyvenime nebuvo verkusi. Savo tėvams m

